

Universitätsbibliothek Paderborn

Lignvm Vitae, Ornamentum, & Decus Ecclesiæ

In Qvinque Libros Divisvm. In quibus, Totius Sanctiss. Religionis Divi Benedicti initia; Viri Dignitate, Doctrina, Sanctitate, ac Principatu clari describuntur: & Fructus qui per eos S. R. E. accesserunt, fuissimè explicantur

Wion, Arnold

Venetiis, 1595

De filijs Regum Ordinis Militum de Auis. cap. LXXIIII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38372

De Alphonso primo Lusitanæ Rege, fundatore Militum Ordinis de Auis. Cap. LXXIII.

BORA, ciuitas Lusitanæ Celeberrima, & frequenti Regum Portugalliaæ domicilio nobilissima, quibusdam Militibus, quorum magna erat opinio uitutis, ad Maurorum incursus arcendos, munienda, custodiendaque data est, ab Alphonso, huius nominis primo, Lusitanæ Rege, anno Domini 1147. qui ut præmium labori esset, ipsam ciuitatem, cum subiecto agro dono dedit Beatæ Mariæ Ordinis Cisteriensis, atque eius nomine Ferdinando Monteiro primo Ordinis Magistro, & Socijs iure perpetuo, unde illis primum nomen Eboræ Militum. Resque adeo crevit, ut & Christianorum collationibus facultates maximas, & oppida quamplurima possiderent, creato Magistratu cui obtemperarent. Autem deinde, eiusdem regis munificentia an. 1181. tempore Ferdinandi Yannez, secundi Ordinis Magistri, castro Auisio, ab eo denominati sunt. Habitus, præter Crucem Rubram, ab initio nullum discrimen.

Et in simili varietate, sexaginta sex annis perseverantes fuerunt, donec anno 1213. Garsæ de Aca, Magistri Militiaæ Calatravensium liberalitate, donati sunt duabus amplissimis possessionibus in regno Portugalliaæ, & tunc primum formula Ordinis constituta, & albus habitus, ad Crucem Rubram adsignatus. Magistri eis fuere diuersis temporibus, tum sanctitate, tum etiam bellica laude clari. Quando militiaæ Calatravæ incorporati sint incompertum, patet tamen id accidisse post an. 1490. nam eo anno Frater Georgius, Ioannis Regis Lusitanæ filius, & Militum Auisij Magister mortuus perhibetur.

De filijs Regum Ord. Militum de Auis. Cap. LXXIII.

RATER Ioannes, Petri Portugalliaæ Regis, cognomento Crudelis, filius Nothus, Miles, & Magister militiae Ordinis Equitum de Auis, post diuturnam Ordinis gubernationem, Ferdinandó Rege humanis rebus exempto, Lusitanæ Rex declaratus, militia toto regni sui tempore peregit. Primus namque fretum Herculeum transgressus, tres insulas extra orbem cie-
ras

&as (vulgo Dispersas dictas) regno conquisiuit; & Septam Africæ Ciuitatem, Mauris ademptam, Portugallis dedit. Fato concessit anno Domini 1433. regni sui 50. *Genealogia Regum Lusitanie, & Cæsar Campana de eisdem.*

Sanctus Frater Ferdinandus, Fratris Ioannis, præfati Portugallie Regis filius, ab incunte ætate Ordinem Militum Avisiorum ingressus, patre ad regnum assumptio, Militia Magister factus est anno Domini 1385. Demum bello Saracenicō captus, apud hostes in vinculis ea vixit patientia, ut molæ qua tuuere cogebatur cum famulo per se satis sufficiens, suas partes obiret: ob quam vitæ abstinentiam, & crebra quæ ad eius sepulchrum siebant miracula, Diuorum albo est adscriptus. Obiit anno 1443. die 17. mensis Iunij, & in cœnobio Batallæ sepultus est. *F. Stephanus Lusignanus corona 4. cap. 7. & alij nonnulli.*

Frater Georgius, Ioannis II. Lusitanie Regis filius, Dux Coimbrae, & Turris nouæ Marchio, miles, & Magnus Magister Equitum Avisiorum a prima ætate factus, claruit maximè anno Domini 1490. *Genealogia, & Cæsar Campana supracitati.*

De S. Raymundo Abate, & Sancto Rege, fundatori- bus Militum Ordinis Calatravæ. Cap. LX XV.

NON absimile principium Militibus Calatravensis, Sancto Desiderato Castellæ, & Ferdinando Legionis & Galliciae, Regibus, fuit. Calatrava enim oppidum loco munito in Oretonis ad Anam flumen situm, quo tempore eruptum est a Mauris, Templarijs militibus, ut arcis instar esset ad Barbarorum impetus repellendos, commendarum estij, Mauris ad castrum obsidendum magno numero aduentantibus, defensionis spe abiecta, Sancium Regem conuenientes arcem cum oppido reddiderunt. Inter nobiles deinde inuentus est nemo, quamuis a Rege ea de re interpellati, qui suo periculo arcem custodiendam susciperet. Conigit, idque non sine uoluntate diuina, ut duo Cistertientes Monachi, quibusdam alijs negotijs impediti, eo tempore Toleti de morarentur, Raymundus Fiterij ad Pisoricam Abbas (errant qui hanc laudem ad Fiterij cœnobium allegant, quod in Vasconibus non procul Tudela situm est, cum constet consequenti tempore fuisse exstructum) atque eius socius Dieghus Velasquijs, is verus antea

Alphonsi